

عنوان مقاله:

جایگاه ادب در سیروسلوک عرفانی بایزیدبسطامی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی اخلاق و عرفان در ادب فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حسن علی آقاخانی نژاد - دانش آموخته دکتری تصوف و عرفان اسلامی، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات

مهدی خالقی - دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

بایزید بسطامی ملقب به سلطان العارفین یکی از عرفای نامی قرن دوم و سوم هجری (261ق) است. آن گونه که درباره حالات عرفانی بایزید قلم فرسایی شده است، حکایت از وجد شدید روحی و سکر و مستی احوال درونی وی دارد. ادب جایگاه ویژه ای در عرفان اسلامی دارد و در سیر و سلوک عرفانی بایزید بسطامی ردپای این جایگاه و موقعیت به چشم می خورد به طوری که وی فتوحاتی که در زندگی معنوی اش به دست آورده را حاصل ادب و رزق نسبت به ساحت ربوبی و انبیا و اولیاء می داند آن چه در این مجال بدان پرداخته می شود، بعد دیگری از اعمال و رفتار معنوی بایزید را شامل می شود و تاثیرگذار بودن نقش و جایگاه ادب در رشد و تعالی وی را بیشتر نمایان می سازد. بحث ادب در عرفان اسلامی متأثر از آیات قرآنی و احادیث منقول از پیامبر گرامی اسلام (ص) است. عارفان مسلمان و از آن جمله بایزیدبسطامی به تبعیت از ایشان به موضوع ادب در سخنان و اعمال خویش توجه نموده اند. در این مقاله ابتداء واژه ادب از نظر لغوی و اصطلاحی معناشناسی شده و به سپس اهمیت ادب و رزق در سیر و سلوک و متون دینی و عرفانی پرداخته شده و بعد از آن ادب در زندگی معنوی بایزید بسطامی با توجه به سخنان و حالات وی مورد کنکاش قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

ادب، ادب و رزق، بایزید بسطامی، سیر و سلوک، عرفان اسلامی، رشد و تعالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/812770>

